

4. Proportionalitetsprincipen utgör hinder för medlemsstaterna att, när de utnyttjar sin möjlighet enligt artikel 3.3 i förordning nr 2988/95, tillämpa en preskriptionsfrist på trettio år med avseende på återkrav av en förmån som felaktigt erhållits från unionens budget.

(¹) EUT C 346, av den 18.12.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italien) — Teresa Cicala mot Regione Siciliana

(Mål C-482/10) (¹)

(Nationellt administrativt förfarande — Förvaltningsbeslut — Motiveringsskyldighet — Möjlighet att komplettera en avsaknad av motivering under ett domstolsförfarande i vilket talan väckts mot ett förvaltningsbeslut — Tolkning av artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Domstolen saknar behörighet)

(2012/C 49/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Teresa Cicala

Motpart: Regione Siciliana

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Tolkning av artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Fråga om förenligheten av en nationell lagstiftning enligt vilken myndigheter under vissa förutsättningar kan avstå från att motivera sina beslut, eller enligt vilken den bristande motiveringen av ett förvaltningsbeslut kan kompletteras under ett domstolsförfarande mot den aktuella rättsakten

Domslut

Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien), genom beslut av den 20 september 2010.

(¹) EUT C 328, 4.12.2010.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État, Frankrike) — Centre hospitalier universitaire de Besançon mot Thomas Dutrueux och Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Mål C-495/10) (¹)

(Direktiv 85/374/EEG — Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister — Tillämpningsområde — Nationella bestämmelser varigenom offentliga vårdinrättningar förpliktats ersätta skada som vållats patienter till följd av bristfällig funktion hos produkter eller anordningar som används inom vårdverksamhet även om dessa inrättningar inte har gjort sig skyldiga till vårdslöshet)

(2012/C 49/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Motpart: Thomas Dutrueux och Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkningen av artikel 13 i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 239) — Offentliga vårdinrättningars ansvar i förhållande till patienterna — Tillåtlighet av ett nationellt ansvarssystem som tillerkänner offret en rätt att, även om medvållande inte föreligger, erhålla ersättning för skador som orsakats av bristfällig funktion hos produkter med säkerhetsbrister — Begränsning av tjänsteleverantörens ansvar

Domslut

Tillämpningsområdet för rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/34/EG av den 10 maj 1999, omfattar inte ansvar för personer som vid tillhandahållandet av tjänster, såsom vård i sjukhusmiljö, använder sådana anordningar eller produkter med säkerhetsbrister som personen inte har tillverkat i den mening som avses i artikel 3 i direktivet, och därigenom vållar tjänstemottagaren skada. Detta direktiv utgör således inte hinder för att en medlemsstat inrättar ett sådant ansvarssystem som det som är aktuellt i det nationella målet, enligt vilket skadeståndsansvar för sådan skada föreskrivs för den person som tillhandahåller tjänsterna även om denna person inte på något sätt har förfarit

vårdslöst, under förutsättning att den skadelidande och/eller den som tillhandahåller tjänsterna har möjlighet att göra gällande tillverkarens ansvar enligt direktivet när villkoren i detta är uppfyllda.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien) — Vlaamse Oliemaatschappij NV mot FOD Financiën

(Mål C-499/10) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Personer som är betalningsskyldiga för skatten — Tredje man solidariskt betalningsansvarig — Annat lagringsförfarande än tullagring — Solidariskt betalningsansvar för varornas lagerhavare och den skattskyldiga person som äger dessa varor — God tro eller avsaknad av fel eller oaktsamhet från lagerhavarens sida)

(2012/C 49/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Motpart: FOD Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Tolkningen av artikel 21.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Skattskyldig — Tredjeman solidariskt ansvarig — Nationell lagstiftning enligt vilken innehavaren av ett annat lager än ett tullager är solidariskt ansvarig med den skattskyldige ägaren för att skatt erläggs, även om lagerinnehavaren är i god tro och även om inte någon underlåtenhet eller något fel kan läggas denne till last

Domslut

Artikel 21.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/115/EG av den 20 december 2001, ska tolkas så, att medlemsstaterna enligt denna bestämmelse inte får föreskriva att innehavaren av ett annat lager än ett tullager är solidariskt betalningsansvarig för den mervärdesskatt som ska betalas för en leverans av varor som skett mot

vederlag från detta lager, och som ombesörjs av den mervärdesskattskyldige ägaren till dessa varor, trots att innehavaren av lagret är i god tro eller trots att någon oaktsamhet eller något fel inte kan läggas denne till last.

(¹) EUT C 13 av den 15.1.2011.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad — Bulgarien) — Evroetil AD mot Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

(Mål C-503/10) (¹)

(Direktiv 2003/30/EG — Artikel 2.2 a — Begreppet bioetanol — Produkt som är framställd av biomassa, innehåller mer än 98,5 procent etylalkohol och är odenaturerad — Betydelsen av faktisk användning som biodrivmedel — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Kombinerade nomenklaturen — Tullklassificering av bioetanol i syfte att uppbära punktskatter — Direktiv 2003/96/EG — Energiprodukter — Direktiv 92/83/EEG — Artikel 20 första strecksatsen och artikel 27.1 a och b — Begreppet etylalkohol — Befrielse från harmoniserad punktskatt — Denaturering)

(2012/C 49/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Evroetil AD

Motpart: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Varhoven administrativen sad — Tolkningen av artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel (EUT L 123, s. 42), av Kombinerade nomenklaturen för Gemensamma tulltaxan (nedan kallad KN) i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2587/91 av den 26 juli 1991 (EGT L 259, s. 1) — Tolkningen av artikel 2.1 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51) samt av artikel 20 första strecksatsen i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100) — Produkt som är framställd av biomassa, innehåller estrar, högre alkoholer och aldehyder, har en alkoholhalt över 98 procent och är odenaturerad — Begreppet bioetanol — Klassificering under undernummer 2207 20 00 (Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt) eller undernummer 2207 10 00 (Odenaturerad etylalkohol med en alkoholhalt av minst 80 volymprocent) i syfte att uppbära punktskatter.